

18-07-1989

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

Nr. 21.072/1/PN

[REDACTED]

Betreft : *Vraag om advies.*
Bestendige Deputatie van Brabant.

Mijnheer de Minister,

Ik heb de eer U mee te delen dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht ter zitting van 8 juni 1989, uw vraag om advies van 24 mei 1989 heeft onderzocht, die als volgt was geformuleerd :

"De vice-gouverneur van Brabant stelt mij de vraag naar de toepassing van de taalwetgeving wanneer de bestendige deputatie als administratief rechtscollege optreedt.

Mag ik uw commissie verzoeken mij hierover te adviseren."

Tijdens dezelfde zitting van 8 juni 1985, heeft de V.C.T. zich ook uitgesproken over uw gelijkaardige vraag om advies van 8 juni 1989, die betrekking had op de bestendige deputatie van Limburg.

Haar met redenen ontleed advies nr. 21.045/1/PN wordt U met dezelfde post toegestuurd. Het antwoord op beide vragen is natuurlijk hetzelfde : wanneer de bestendige deputatie optreedt als rechtscollege blijven de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 samengevatte wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing.

./.

In een nota die bij de vraag om advies was gevoegd, stelde de juridische dienst van de provincie Brabant, in die omstandigheden, twee vragen. Namelijk :

- 1) Zijn de S.W.T. van toepassing op de bestendige deputatie in het geval waarin zij optreedt als rechtsprekend college bij de behandeling van bezwaarschriften tegen gemeentebelastingen;
- 2) Heeft een particulier de vrije taalkeuze bij het indienen van een bezwaarschrift tegen een aanslag in een gemeentebelasting van een ééntalig Nederlandse gemeente.

T.a.v. de S.W.T. is de bestendige deputatie van Brabant een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de S.W.T., dat verwijst naar het taalstelsel van de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Op grond van artikel 19 van de S.W.T. moet ervan worden uitgegaan dat een particulier, zelfs al verblijft hij in een ééntalige gemeente, de mogelijkheid heeft gebruik te maken van de Franse of de Nederlandse taal om zich tot de bestendige deputatie van Brabant te richten.

Deze laatste zal evenwel niet uit het oog verliezen dat de proceduretaal zal bepaald worden door toepassing van artikel 17, § 1 der S.W.T. Rekening houdend met het feit dat de gemeente Brabant een bijzonder geval oplevert, verwijst de V.C.T. in dit verband naar het arrest nr. 17.129 van 9 juli 1975, waarin de raad opmerkt "dat er een antinomie ontstaat tussen een uitdrukkelijke regel van onze taalwetgeving - in een ééntalig taalgebied direct of indirect te localiseren zaken moeten volledig in de taal van dat taalgebied worden behandeld - en een uit de geest van de taalwet af te leiden regel - een verkozen mandataris die deel uitmaakt van een collectief orgaan dat zaken in meer dan één landstaal moet afdoen, is niet verplicht om persoonlijk in staat te zijn de landstaal te gebruiken waarin een zaak door het collectief orgaan als zodanig moet worden behandeld, indien die landstaal een andere is dan deze van de kiesomschrijving waarvan hij de afgevaardigde is; dat de strijd tussen beide vermelde regels enkel kan worden opgelost door de complementaire regel in artikel 17, § 1, A, 1°, opgenomen, volgens welke geen vertaler bij de behandeling van een zaak mag worden ingeschakeld af te zwakken."

Niettemin oordeelt de Raad dat er een einde moet worden gesteld aan de "praktijk waarin op dezelfde voet beurtelings twee talen, de opgelegde en de andere, werden gebruikt, zonder dat de voorrang van de principieel enig toegelaten taal nog in acht genomen werd."

Met bijzondere hoogachting,

DE WND. VOORZITTER,

